

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΦΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαι .	Φρ. γρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐρ- σώπῃ	Φρ. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ	Ρουβλ. 25
Ἐξ ἁμῶν τὰ ἡμίση.	

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαι .	Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Λίτ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας	Φρ. γρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.	
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται γροσίον δύο (2).	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεωρήσις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—(Μα-
κεδονικὰ) Ἡ Ἡθαθία.—**Ποικίλα.**—**Κυπριακὰ νομίσματα.** Τὰ
ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαξιμίνου κοπέντα.
—**Οἱ ἐν τῷ Μουσείῳ Κωνσταντινουπόλεως Σαρκοφάγοι.**—**Ἡ**
Δευτέρα Μήτις (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῆς ἐβδομάδος ταύτης γεγονός
εἶναι ἀναμφερίστως ἢ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ
μεταβολὴ μετὰ πρωτοφανεῖς ὄλας περιπετείας ἐν τῇ
κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῶν συνταγματικῶς κυβερνω-
μένων κρατῶν. Ἡ γαλλικῶ αἵματι ἀναγεννηθεῖσα Ἰτα-
λία, προσχωρήσασα τῇ πυραμίδι τῶν νεωτέρων Χεώπων,
ἀπώλεσε βαθμυδὸν τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἰσορροπίαν καὶ
ἤρξατο ἐν μέρει ἀποστερουμένη τῶν ὀφελειῶν, ἃς οἱ
τοῦ Πεδεμοντίου ἄνδρες, καρπούμενοι τὰς πολιτικὰς
μεταβολὰς καὶ τὰς ἱστορικὰς περιστάσεις τῶν καθ' ἡμᾶς
τελευταίων χρόνων. τῇ ἰδίᾳ προσεπορίσαντο πατρίδι καὶ
ἀνέδειξαν αὐτὴν ἀξίαν νὰ παρακαθίσῃ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν
μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ἐὰν σήμερον διετέ-
λουν ἐν τοῖς ζῶσιν οἱ Καβούρ, οἱ Λαμάρμορα καὶ λοι-
ποί, καιρίως ἤθελον θλιβῆ ἐπὶ τῇ ἐπιγενομένῃ τῇ χερ-
σονήσῳ καταστάσει, βαινοῦση πάντοτε κατὰ κρημνοῦ
συνεπείᾳ τῆς στρεβλῆς πολιτικῆς τῶν διαδόχων τῶν
μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν, ὅσοι τὴν μεγαλομανίαν ἐν τῷ
πολιτικῷ αὐτῶν προτάξαντες προγράμματι, οὐ μόνον
ἑαυτοὺς ἐξέροψαν ἀπὸ τοῦ εἰς ὃ ἀνῆλθον μεγαλείου,
ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα παρέσυραν εἰς λαβύρινθον δυσχε-
ρειῶν, ὧν τὸ κατάντημα εἶναι ἢ ὀλοσχερῆς οἰκονομικὴ
ἐξάντλησις τοῦ νεαροῦ βασιλείου καὶ ὁ ἐπικείμενος κίν-
δυνος δεινῆς ἅμα καὶ πρωτοφανοῦς σχεδὸν ἐν τῇ ἱστο-
ρίᾳ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν χρεωκοπίας. Καὶ ἀληθῶς τὸ
ἔργον τοῦ μεγάλου τῆς Ἰταλίας πατριώτου, τοῦ συντε-
λέσαντος τὴν ἰταλικὴν ἐνότητα καὶ παγιώσαντος αὐτὴν
διὰ τῆς φιλοπατρίδος πολιτείας τοῦ ὄντως φιλοπόλιδος
Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, δεινῶς διασαλεύεται διὰ τῆς
ἐξακολουθήσεως τῆς πολιτικῆς, ἢν, ἐγκαινισθεῖσαν ὑπὸ
τοῦ μακαρίτου Δεπρέτη διὰ τῆς προσχωρήσεως τοῦ βασι-
λείου εἰς τὴν ὑπογραφεῖσαν τῷ 1879 συνθήκην συμμαχίας

τῶν αὐτοκρατοριῶν τῆς μέσης Εὐρώπης, ἐφήρμοσεν εἴτα
ὁ κόμης Ροβιλὰν σὺν τῷ ἐκ Σικελίας πολιτευτῇ καὶ
ἡξιούτῳ παρὰ τοῦ δαιδύμου Ρουλιέλιμου τοῦ ἀνωτέ-
ρου τῶν γερμανικῶν παρασήμων, ἐξηκολούθησε δὲ
καὶ ὁ τοῦ κ. Κρίσπν διάδοχος διὰ τῆς ἀνανεώσεως τῆς
τριπλῆς συμμαχίας ἐπὶ ἐξαιτίαν κατὰ ἰούνιον τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους. Ἡ τῆς Ἰταλίας προσχώρησις εἰς τὸ
ἄρμα τοῦ συμμαχικοῦ δεσμοῦ τῶν τῆς μέσης Εὐρώπης
κρατῶν, προκαλέσασα τὴν ρῆξιν πρὸς τὴν ὁμόφυλον
καὶ εὐεργέτιδα Γαλλίαν, ἥτις μετὰ μεγάλης λύπης βλέ-
πει τὴν ὁμορον δύναμιν ἀναποδοῖδουσαν δι' ἀπολα-
κτίσεως τῆς φιλίας τῆς δυνάμεως ταύτης τὴν ὀφειλο-
μένην αὐτῇ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ παγιώσει τοῦ νεωτέ-
ρου ἰταλικοῦ βασιλείου διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ἐν Μαγέντα
καὶ Σολφερίνω αἵματος τοῦ ἄνθους τῆς γαλλικῆς νεο-
λαίας, συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἐξαντλή-
σεως τῆς Ἰταλίας καὶ ἐπίνεγκε τὴν ἐκκρεμὴ ὄλωσ ἐκεῖ
κατάστασιν ἕνεκα τῶν δεινοπαθημάτων τοῦ λαοῦ, βλέ-
ποντος ποῦ τὸ κακὸν νὰ καταντήσῃ δύναται μετὰ τοιαύ-
την οἰκονομικὴν καχεξίαν καὶ στείρωσιν τῶν οἰκονομι-
κῶν τῆς χώρας αὐτοῦ πηγῶν. Ἀπανταχοῦ τοῦ βασι-
λείου ἢ μόνη ἀκουομένη κατακραυγὴ εἶναι ἢ στρεβλὴ πο-
λιτικὴ τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἥς ἐγκαταλειπομένης συνέπεια
δύναται νὰ ἦναι οὐ μόνον ἢ τῆς Ἰταλίας ἀπαλλαγὴ ἀπὸ
τοῦ βαρέως ἐπὶ τῶν στέρνων αὐτῆς ἐπικαθημένου ἐφιάλ-
του τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ἀλλὰ καὶ ἢ βελτίωσις τῶν
οἰκονομικῶν, ἢ ἀνακούφισις τοῦ ἀτυχοῦς φορολογου-
μένου καὶ ἢ ἀναγέννησις βαθμυδὸν τῆς οἰκονομικῆς πί-
στεως τοῦ βασιλείου, ἢ ταχέως ἐπερχομένη ἅμα τῇ ἀπο-
κhrύξει τῆς νῦν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῇ ἀπαλλαγῇ
τῶν πρὸς τὰς συμμάχους ὑποχρεώσεων τοῦ ἀνακτοβου-
λίου Ρώμης. Αὕτη ἢ ἱστορία τῶν τελευταίων δύο ἐτῶν
τοῦ ἰταλικοῦ κοινοβουλίου ἡλίου φαεινότερον τεκμη-
ριοῖ ὅτι αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπελθοῦσαι ὑπουργικαὶ κρι-
σεις προέκυψαν ἐκ λόγων οἰκονομικῶν, στενωτάτα πρὸς
τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν συνδεομένων, καὶ ὅτι τὰ
διαδραματισθέντα γεγονότα ἐπὶ μακρὸν ἔτι θὰ ἐπανα-
λαμβάνωνται χρόνον, ἐὰν μὴ συνετώτεραι σκέψεις προ-
τανεύσωσιν ἐν ταῖς συζητήσεσι τῶν συμβούλων τοῦ βα-
σιλέως Οὐμβέρτου καὶ ἀποσκορακισθῇ τὸ ἐπιβλαβὲς
τῇ χώρᾳ πνεῦμα μεγαλομανίας τῶν διαδεχομένων ἀλλή-
λους διευθυντῶν τῆς τοῦ βασιλείου πολιτικῆς. Τῇ 21
Ἰανουαρίου παρελθόντος ἔτους ὁ κ. Κρίσπης, ἐπιθυμῶν
νὰ εὕρῃ πόρους πρὸς κάλυψιν δαπανῶν ἀναγκαίων εἰς
τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων, εἰσήγαγεν εἰς τὴν

βουλὴν τὸ νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ποτῶν φόρου προσέκρουσε δὲ κατὰ τῆς ἀντιστάσεως τῶν τῆς κοινῆς γνώμης ἀντιπροσώπων καὶ ἠναγκάζετο νὰ παραιτηθῆ. Μετὰ μακρὸν καὶ περιπετειώδη ἀγῶνα εὐρέθη διάδοχος τοῦ μεγαλομανοῦς πολιτικοῦ καὶ τὴν 7 φεβρουαρίου ἐσχηματίετο τὸ ὑπὸ τὸν μαρκήσιον Ρουδίνην ὑπουργεῖον, ὅπερ, ὡς μόνον κατωρθώματα ἀναγράφον τὴν ἀνανέωσιν τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τὴν συνομολογίαν τῶν ἐμπορικῶν μετὰ τῶν συμμαχῶν κρατῶν συνθηκῶν, μὲν ὅτις ἐτος διήρκει καὶ τὴν 2)14 ἀπριλίου ἀπετίθει καὶ αὐθις ἔνεκεν οἰκονομικῶν πάντοτε ζητημάτων τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀναλαβὼν πάλιν, κατὰ παράκλησιν τοῦ βασιλέως, διετήρησεν ἐπὶ μῆνα καὶ τὴν 6 μαΐου παρηγεῖτο ὀλοτελῶς, τῆς βουλῆς ἀπορριψάσης τὰς περὶ οἰκονομικῶν πολιτικῆς ὁπλώσεις. Μετὰ τινὰς ἀμφιταλαντεύσεις τῶν ἡγετῶν τῆς ἀνατροπῆς τὸ ὑπουργεῖον Ρουδίνην μερίδος ἐκλήθη ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Γιολίτης, ὅστις, ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐκ προσώπων συμπαθῶς ἐχόντων τῇ πολιτικῇ τοῦ κ. Κρίστη καὶ δικαιολογούντων τὸν χαρακτήρισμόν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Γιολίτην ὑπουργεῖου ὡς ὑπουργεῖον Κρίστη ἀνευ τοῦ κ. Κρίστη. Ἄλλ' ἄρα γε ἡ ἐπελθοῦσα ἐξουμάλισις τοῦ ὑπουργικοῦ ζητήματος εἶναι διαρκῆς, καὶ ἐπομένως δύναται ἡ Ἰταλία νὰ θεωρηθῆ ὡς ὅλως ἀπῆλλαγμένη τῶν κοινοβουλευτικῶν δυσχερειῶν, ὅσαι ἀλλεπάλληλοι κατ' αὐτῆς ἐπισκίψασαι ἐντὸς ἐλαχίστου σχετικῶς πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης κράτη καὶ πρὸς αὐτὴν ἔτι τὴν Γαλλίαν, ὅπου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτι ὑπῆρξαν καὶ ὑπουργεῖα εἰκοσαήμερα, χρονικοῦ διαστήματος, ἀνέτρεψαν τὴν κρατοῦσαν ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς τοῦ βασιλείου τάξιν καὶ συνεδαύλισαν ἐν μέρει τὸ ἐργατικὸν ζήτημα; Ἐξ ὅσων τοῦλάχιστον λέγονται παρὰ τῶν συμμαχῶν τοῦ βασιλείου καὶ παρὰ τῶν ἀμερολήπτων κριτῶν τῶν ἐν Ρώμῃ διαδραματιζομένων, ἀμφίβολος ὅλως φαίνεται ἡ πραγματικὴ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀπαλλαγῆναι τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς περιπλοκῶν καὶ τοῦ ἐπιτευχθῆναι τὸ ἰσοζύγιον δι' οἰκονομῶν ἐν πᾶσι τοῖς κυβερνητικοῖς κλάδοις ἐξαιρέσει τοῦ στρατιωτικοῦ. Οὐ μόνον οἱ ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ νικητῆρια ἄδουσιν ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδῳ τοῦ κ. Γιολίτη καὶ ἀποφαίνονται μετὰ τόνου καὶ πεποιθήσεως ἅμα ὅτι ἡ τριπλῆ συμμαχία οὐδὲν ὑφίσταται ῥήγμα διὰ τῶν ἐν τῷ ἰταλικῷ βασιλείῳ ὑπουργικῶν κρίσεων καὶ μεταβολῶν, ἀτε ὅλως ἀσχέτων πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας καὶ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ταύτης ἀπέναντι τῶν συμμαχῶν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἰ πρώται τοῦ νέου ὑπουργεῖου πράξεις τεκμηριοῦσιν ὅτι ὁ κ. Γιολίτης πιστότερος τοῦ κ. Ρουδίνην φανίσεται εἰς τὸ διὰ τοῦ μακαρίτου Δεπρέτη καὶ τοῦ κ. Κρίστη χαραχθὲν πρόγραμμα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ὅτι μάλιστα ὁ ἰταλικὸς λαὸς ἤλπισε βελτίωσιν τῆς νῦν καταστάσεως διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς πρὸς τὰ σύμμαχα κράτη πολιτείας τῶν ἐν τέλει.

Ὁ νέος τῆς Ἰταλίας πρωθυπουργός, ὁ τοσοῦτο σφόδρα ἄλλοτε καταπολεμησας τὰς πολεμικὰς δαπάνας καὶ ἐντόνως ἐκφρασθεὶς ἐναντίον τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖου διὰ νέων ποσῶν, ὁ ἀναζητήσας τὴν ἀνακούφισιν τῶν τοῦ βασιλείου οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν μόνῃ τῇ εἰσαγωγῇ σπουδαίων οἰκονομῶν εἰς τὸν εἰρημῆνον προϋπολογισμόν, νῦν ἐν τῷ οἰκονομικῷ προγράμματι αὐτοῦ ἐκφράζεται κατ' ἀντίθετον ὅλως ἐννοίαν, ἀτε τὰς οἰκονομίας ἀναζητῶν οὐχὶ ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ναυ-

τικῶν δαπάναις, ἀλλ' ἐν ἑτέροις κυβερνητικοῖς κλάδοις, οἷτινες ὑποστηρίζουσιν μᾶλλον οἰκονομικῆς ἀνάγκην ἔχουσιν ἢ ἀφαιμάξεως συνωδὰ τῷ πνεύματι τοῦ διαδόχου τοῦ μαρκησίου Ρουδίνην. Συνάμα καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ κ. Βρὶν πρόσληψις ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν τρανότερον παντὸς ἄλλου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἰταλία διατελεῖ πιστὴ τῷ προγράμματι τῆς τριπλῆς συμμαχίας παρὰ τὰς ἐκ τούτου προσγενομένας ζημίας εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῆς. Ὁ τῆς Consulta διευθυντής, ὑπηρετήσας ὑπὸ τὸν κ. Κρίστην ὡς ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, τοσοῦτον ἀφωσιωμένως εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ὥστε τὴν μέριμναν αὐτοῦ συνεκέντρωσε περὶ τὴν ναυπήγησιν μεγάλων καὶ πελωρίων θωρηκτικῶν οἰα ὁ **Μονομάχος** κ. τ. λ., ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι τὸ ἰταλικὸν ναυτικὸν ἐνισχυόμενον διὰ πολλῶν ἅμα καὶ τελειῶν σκαφῶν εὐχερέστερον ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ γαλλικοῦ δύναται καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ συνεπεία τῶν πρὸς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν ὑποχρεώσεων, καίτοι ἡ νεωτέρα ἱστορία, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ, ἀπέδειξεν ὅτι τὸ πελωρίον τῶν σκαφῶν ἀντικαθίστησιν εὐρέως ἐν ταῖς κρίσεσιν ναυμαχίας τὸ ἀτρόμητον τῶν ναυτῶν καὶ τὸ δεξιὸν πνεῦμα τοῦ διοικοῦντος αὐτά, ὡς ἐμπράκτως ὑπάρχει τοῖς Ἰταλοῖς παράδειγμα ἢ ἐν Λίσσα ναυμαχία. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ κ. Ἑλλένα πρόσληψις ὡς ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κρατύνει τὴν περὶ συσφίξεως τῶν πρὸς τὰ σύμμαχα κράτη δεσμῶν ἰδέαν καὶ ὑπεμφαίνει ὅτι οἱ νέοι σύμβουλοι τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, πιστότεροι τῶν προκατόχων ἐν ταῖς πρὸς ταῖς συμμαχίας αυτοκρατορίαις ὑποχρεώσεσιν, ἀποξενοῦνται ὀλοσχερῶς τὰς συμπαθείας τῆς Γαλλίας καὶ ἐν αὐτοῖς ἔτι τοῖς οἰκονομικοῖς ζητήμασιν, ὧν τὰς συνεπειὰς κάλλιστα ἐστάθμισε καὶ σταθμίζει ἔτι ὁ ἰταλὸς οἰνοπαραγωγεὺς, ὁ βλέπων τὸ προῖον τῶν χειρῶν αὐτοῦ εἰς ὅξος μεταβαλλόμενον ἔνεκα τῆς διακοπῆς τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τοῦ βασιλείου πρὸς τὴν μεγάλην δημοκρατίαν, διακοπῆς ἐγκαινισθείσης διὰ τῆς ἀμειλίχτου προστατευτικῆς πολιτείας τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὰς πρὸς τετραετίας περιόδου ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις ἐν Παρισίοις καὶ κατόπιν ἐν Ρώμῃ.

Ἐτερον σπουδαῖον ὡσαύτως γεγονὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διεξαχθεισῶν τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ γενικῶν ἐκλογῶν καθ' ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον, ἀποτέλεσμα τεκμηριώσαν περὶ τῆς ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, χειραφετηθεὶς πλέον, γινώσκει καλῶς τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ καθήκον καὶ εἰώθε τιμᾶν καὶ γοαῖρην τὸν ἡγέτην τῆς δυναστείας, ὅς τὸ ἰδιονοματικῶς ἐπιφέρει τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ ἐπεδίωξε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς 2 φεβρουαρίου. Ἡ τῆς 3 μαΐου ψήφος ἐν πᾶσιν ἐπικυροῦσα τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συντελεσθεῖσαν πράξιν τοῦ βασιλέως, πολλὴν τὴν σημασίαν κέκτηται οὐ μόνον ἐγκαινίζει νέαν πολιτείαν ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύσιν ἡλίῳ φαινότερον ὅτι τὰ ὀπισθεν τῶν παρασκηνίων διαδραματισθέντα κατ' οὐδὲν συνετέλεσαν νὰ κλονίσωσι τὴν ἐπὶ τὸ στέμμα πεποιθῆσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις, τὴν πράξιν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἐγκολπούμενος, διατρανοῖ ὅτι κάλλιστα δύναται νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὰ περὶ αὐτοῦ αἰσθήματα τῆς Α. Μ., τῆς ταξάσης ὡς στήριγμα τῆς ἰσχύος αὐτῆς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ. Ταῦτοχρόνως ἡ ψήφος τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἀνατρέπει ἄρθρον καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ξένων διατυπωθείσας ἰδέας ὅτι τὸ αἴτιον τῆς τελευταίας ἐν Ἑλλάδι

ἡποιοῦν κρίσεως ἐκζητητέον οὐχὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ τοῦ βασιλείου πολιτικῇ ἀλλ' ἐν τῇ ἐξωτερικῇ, ὡς διετάθησαν τὰ ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστην κυριώτερα ὄργανα, τὰ πολλακτῶς καὶ εἰς ἐσφαλμένους ὄλους κρίσεις παρασυρθέντα ἔνεκεν ἀγνοίας τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων καὶ τῶν κρατούντων ἐν τῷ βασιλείῳ φρονημάτων. Καὶ ἤδη ὅτε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ ἀπεφάνητο, προσδοκᾶται ἢ κατὰ τὸ συμφέρον αὐτοῦ ἐνδελεχῆς ἄμια καὶ μεμετρομένη ἐνέργεια, ἢ τοσοῦτω μᾶλλον ἐπιτακτικῶς ἐπιβαλλομένη, ὅσῳ τὰ τε ἐν Ἑλλάδι ἐν δυσαρέστῳ διατελοῦσι σημεῖω, τὸ τε πανελλήνιον στρέφον νῦν τὰ ὄμματα πρὸς τὸν ἄξιον γενόμενον τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ ἄνδρα ἀπεκδέχεται ἀπὸ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη τὴν παλινόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, καὶ ἢ ἐν Εὐρώπῃ γενικὴ κατάστασις μικρὸν ἐπιτρέπει τὴν παράβλεψιν τοῦ γενικοῦ τῆς πατρίδος συμφέροντος χάριν τῆς ἱκανοποιήσεως κομματικῶν παθῶν, ἐν καὶ μόνον συνεπαγομένων τὴν ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῶν ὁμιμάτων τῶν οὐχὶ εὐαρίθμων αὐτῆς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ πολεμίῳ.

Καὶ ἡ ἀγομένη δὲ τῇ προσεχει τετάρτη λαμπρὰ ἐν Κοπεγχάγῃ ἐορτὴ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ βασιλικῆς ζεύγους τῆς Δανίας κέκτηται γενικὴν πῶς σπουδαιότητα συνεπεία τοῦ ὅτι ἢ μετὰ μεγάλης αἰγλῆς πανηγυρισθησομένη ἐορτὴ, ἥς τὸ χαρομόσυνον δύναται νὰ ἐπισκιάσῃ μόνη ἢ ἀνάμνησις πεφιλημένης τοῦ Χριστιανοῦ ἐγγόνης, τῆς ἀειμνήστου βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας, ἔσται ἀφαιτηρία συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκράτορων Ρωσίας καὶ Γερμανίας Ἀλεξάνδρου καὶ Γουλιέλμου· τοῦλάχιστον οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδαιότεροι πολιτικοὶ κύκλοι τοὺς χρυσοῦς γάμους τοῦ Χριστιανοῦ θεωροῦσιν ὡς εὐθετον εὐκαιρίαν ὅπως ὁ τσάρος ἀνταποδώσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσκεψιν τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐν Νάρβα καὶ πραγματοποιῆ τὸ μετὰ τῶν ἀγωνίας προσδοκώμενον σχέδιον συνεντεύξεως, καθ' ἣν ἐλπίζεται ὅτι οἱ δύο αὐτοκράτορες θὰ ἐξηγηθῶσι κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας συνδιαλέξεις αὐτῶν καὶ περὶ διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ὑποσκαπτόντων τὰς βάσεις τῆς γερμανικῆς φιλίας καὶ ὑποδανιζόντων τὸ ἀμοιβαῖον μῖσος τῶν δύο λαῶν. Βαθύτερον ὅμως ἐξεταζομένων τῶν πραγμάτων, ἢ πραγμάτων τοῦ σχεδίου, συντελοῦσα ἀπλῶς εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν χαλαρωθέντων ὄλων δεσμῶν τῶν δύο αὐτῶν, μικρὸν συμβάλλεται εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πολιτικῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν, αἵτε τῆς Ρωσίας οὐδέποτε δυναμένης ν' ἀποσκιρτήσῃ τῆς ὀρισμένης αὐτῆς πολιτείας, τῆς ἐπιβαλλούσης τὴν σύσφιγξιν τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν δεσμῶν συνεπεία τῶν διακυβευομένων κοινῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀγχιτροφῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας, στρεφούσης νῦν τὰ ὄμματα πρὸς τὴν Ρωσίαν ἐξ ἀνάγκης μᾶλλον καὶ ἐκ φόβου μὴ διασπασθῇ ὁ συμμαχικὸς κρῖκος.

Ἐκ δὲ τῶν κατὰ τόπους ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἢ Ἀγγλία παρέχει τὴν σπουδαιότεραν ἕλπην συνεπεία τῆς προσεγγίσεως τοῦ χρόνου, καθ' ἣν ἀνάγκη νὰ διεξαχθῶσιν αἱ γενικαὶ ἐκλογαί. Ὁ ἄγγλος πρωθυπουργός, ὅστις ἐφαίνετο λίαν πεπεισμένος περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν, ὅτε τὸ ζήτημα Πάρνελ-Ὅσια συνεκλόνησε τὴν ἐπὶ τὸν ἀποθανόντα ἤδη ἱρλανδοὺν ἀρχηγὸν πεποιθῆσιν τοῦ ἱρλανδικοῦ λαοῦ καὶ τὰ κυριώτερα τῶν ὀργάνων τοῦ συντηρητικοῦ τύπου συνηγόρου ὑπὲρ σχεδίου διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου καὶ διεξαγωγῆς τῶν νέων ἐκλογῶν, διατελεῖ νῦν ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ καὶ οἰονεὶ φοβούμενος τὴν ἐκβασιν τῆς εἰς τὰς κάλπας προσελεύσεως τῶν ἐκλο-

γῶν, ἀλλεπαλλήλους λαμβάνει ἐν Οὐνδσῶρ συνεντεύξεις μετὰ τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας καὶ συζητεῖ μετ' αὐτῆς ὅποιον τὸ ἐκλογικὸν πρόγραμμα, τοῦ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος. Οἱ ἀγῶνες οὐχὶ τῶν τοῦ πολλοῦ μαρκησίου δὲν φαίνονται καρποφοροῦντες συνεπεία τοῦ ὅτι τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἐμείωσε λίαν τὴν ἐπὶ τὸν πρωθυπουργὸν πεποιθῆσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, μάλιστα ἄχρι τοῦδε ἐλπίσαντων αὐξήσιν τοῦ γλίσχρου ἡμερομισθίου αὐτῶν καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὥρων· ἄλλως δὲ τὸ κίνημα προσλαμβάνει βαθμυδὸν μείζονας διαστάσεις, διότι πρὸς τοῖς μεταλλωρύχοις καὶ 15,000 ὑπαλλήλων ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις ἀπειλοῦσιν ἀπομίμησιν ἐκείνων, ἐὰν μὴ ἐγκαίρως ληφθῇ ἀπόφασις πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων αὐτῶν πόθων.

Ἐν Γαλλίᾳ ἢ τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ γενομένη ἐπανάληψις τῶν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα διακοπεισῶν ἐργασιῶν τοῦ Κοινοβουλίου παρῆλθεν ἄνευ διαταράξεως τῆς ἡσυχίας παρὰ τὰ θρυληθέντα ὅτι οἱ πολέμιοι τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, τὸν Ραβασὸλ ἀντεκδικούμενοι, ἐσκόπουν νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα καὶ νὰ προκαλέσωσι ρήξεις ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κ. Λουμπέ. Τὸ πρῶτον δὲ συζητηθὲν ζήτημα ἦτο ὁ τοῦ 1893 προϋπολογισμός, ὅστις, ὑποβληθεὶς μετ' ἱκανὰς τροποποιήσεις, εἰσαχθεῖσας ὑπὸ τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγράφει πίστωσιν 22,000,000 φράγκων πρὸς ναυπήγησιν νέων πλοίων καὶ αὐξήσιν οὕτω τῶν σκαφῶν τοῦ γαλλικοῦ στόλου. Ἄξιον σπουδαιότητος ἐκ τῶν τῆς Γαλλίας πραγμάτων εἶναι καὶ ἢ ἐξασθένεισι τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος, ὅπερ, τελεσφόρος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πολεμούμενον, ἔλαβεν ἐμμέσως σοβαρότερον τραῦμα παρὰ τῆς ἁγίας Ἐδρας, προτρεψαμένης διὰ ποιμαντορικῆς ἐπιστολῆς τοὺς Γάλλους ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους νὰ μὴ βάλλωσι τὰ βέλη αὐτῶν κατὰ τοῦ καθεστώτος συστήματος, ἥτοι τῆς δημοκρατίας.

Ἐν Γερμανίᾳ αἱ κομματικαὶ διαμάχαι κρατοῦσιν ἐν ἀνῆσυχίᾳ τοὺς περὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον, μετὰ λύπης βλέποντας ὅτι ἢ ἐγκατάλειψις τοῦ περὶ σχολῶν νομοσχεδίου, εὐαρεστήσασα τοῖς διαμαρτυρομένοις, ἐψύχρανε λίαν τοὺς καθολικοὺς καὶ ἀπεξένωσε τὸ ὑπεράλπειον κόμμα ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν κυβέρνησιν συμπαθειῶν. Συνάμα πολὺς γίνεται λόγος περὶ συμφιλίσεως Γουλιέλμου καὶ Βίσμαρκ ἐπὶ τοῖς ἐπικειμένους γάμοις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐρβέρτου, διοριζομένου δῆθεν καὶ εἰς κυβερνητικὴν θέσιν, ἀλλὰ τὰ σχετικὰ θρυλήματα φαίνονται ἀνυπόστατα καὶ μάτην ἐλπίζεται ἢ πραγμάτων σχεδίου συμφιλίσεως τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου μετὰ τοῦ πρώην ἀρχιγραμματέως αὐτοῦ.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ τὴν μέριμναν αὐτῶν συγκεντροῦσι περὶ τὰς ἐσωτερικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἰδίᾳ τῶν νέων περὶ τῶν πόλεων θεσμῶν, τῶν ἐπαγγελουμένων οὐ μικρὰς ὠφελείας ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις καὶ ἰδίᾳ τῶν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως· συνάμα καὶ περὶ τὰ στρατιωτικὰ καταβάλλεται σπουδαία φροντίς συνεπεία τῶν ἐν τοῖς ὁμόροις κράτεσι λαμβανομένων μέτρων, ἅπερ, ἐφαρμοζόμενα ἐν τῇ πρωσικῇ Πολωνίᾳ καὶ τῇ Γαλλικίᾳ, ἐξωθοῦσι τὸν στρατηγὸν Γούρκον νὰ ἐνισχύῃ τὰς παραμεθορίους φρουράς, διὰ τῆς προσκλήσεως ἱκανῶν ἀποσπασμάτων ἐκ Καυκάσου, νὰ καταπολεμῇ δὲ σφόδρα τὴν κατασκοπείαν, τὴν διανερυομένην ὑπὸ γερμανῶν καὶ αὐστριακῶν πρακτόρων, ὡς δεικνύται καὶ ἐκ τῆς ἐξώσεως πολλῶν τοιοῦτων ἐκ Βαρσοβίας.